

[Knud Kristensen.]

op paa, hvis vi ikke havde haft det Fordyrelsessystem, som praktiseres herhjemme. Jeg tror, at hvis man havde undladt alle eller i hvert Fald nogle af de Indgreb, som man siger skal foretages af valutamæssige Grunde, og hvis man havde undladt alle disse stærkt indgribende Beskyttelsesforanstaltninger, saa vilde der have været et langt mere naturligt Forhold mellem Tilførselen af udenlandsk Valuta og Efterfølgelsen derefter, og saa vilde vi ikke have staaet over for disse kroniske valutamæssige Vanskeligheder. At der saa i en kritisk Situation kan komme akutte Vanskeligheder, navnlig naar man ikke i Tide har forberedt sig paa at imødegaa dem, er en Sag for sig, men i den Forbindelse vil jeg sige, at de Foranstaltninger, som i en øjeblikkelig Situation skulde foretages for at faa Valutaen til at strække til, tror jeg man kunde foretage paa en meget, meget mere effektiv og rationel Maade end gennem en Valutarationering.

Vort Synspunkt med Hensyn til disse Forhold er da kort dette, at vi som et lille Land maa tage Hensyn til de Betingelser, som Udlandet stiller for at gaa i Handelsamkvem med os, men naar vi saa opfylder disse Betingelser, maa vi gøre, hvad vi kan, for at faa Samhandelen saa stor som muligt for derigennem at bedre Valutasituationen og derved ogsaa bedre Arbejdssituationen herhjemme; men vi maa ogsaa ved enhver given Lejlighed søge at komme bort fra dette Handelssystem og komme ind i mere frie Handelsforhold, for det er jo set fra ethvert Lands Synspunkt, og navnlig, synes det mig, set fra et lille Lands Synspunkt meget skæbnesvangre Betingelser, der stilles for Samhandel. Men, som sagt, vi anerkender, at saa længe de stilles, og saa længe det ikke er muligt at faa dem lempet, maa vi tage Hensyn dertil, og det har vi ogsaa altid været villige til.

De beskyttelsesmæssige Foranstaltninger burde udgaa af dette Forslag, fordi de er ukontrolable og det ikke er til at overse, hvad de betyder i Enkeltheder. Man kan se, at de favoriserer enkelte Erhverv paa andres Bekostning, og det er ikke dem, der er daarligst stillede, der favoriseres herigennem, men i mange Tilfælde i Virkeligheden dem, som er bedst stillede, medens det gaar ud over dem, som er haardest ramt. Det, der skal gøres paa dette Omraade, maa have til Formaal at hjælpe dem, der er vanskeligst stillede, og ikke at etablere en Førvøring for dem, der er bedst stillede. Det gælder om saa vidt muligt at skaffe Erhver-

vene lige Vilkaar. Jeg mener, som sagt, at de Foranstaltninger, som skulde træffes i en akut Situation, bedre og mere effektivt kunde træffes ad en anden Vej end den direkte Valutarationerings Vej, som har alle de Ulemper og alle de Bekosteligheder, som jeg har nævnt, og maaske flere til.

Lad mig saa tilføje, at naar vi ikke har stillet Ændringsforslag, saa er det, fordi vi har en vis Erfaring for, at der ikke er Mulighed for nogen Forhandling om Ændringsforslag fra vor Side, hvor sagligt begrundede de end er. Derfor har vi anset det for helt formaalsløst at stille Ændringsforslag ved denne Lejlighed. Men dertil kommer, at som jeg allerede har sagt, er en Valutalov i høj Grad en Bemyndigelseslov og derfor en administrativ Sag. Saaledes maa det vel naturnødvendigt være; i selv den bedste Lov maa der være vidtgaaende Bemyndigelser. Og vi har jo Erfaring for, at den høje Regering og dens Flertal har en ganske anden Opfattelse end vi af, hvad der skal foretages, og derfor, selv med en god Lov, vilde foretage Handlinger, som efter vor Opfattelse er skadelige. Med andre Ord, gennem Administrationen af en god Lov vilde Regeringen kunne ødelægge den, idet dens Handlinger ikke var i Konsekvens af den Tanke, der laa til Grund for Loven, men maaske var denne stik modsat.

Ud fra disse Betragtninger har vi, som sagt, ment det ganske formaalsløst i den nuværende Situation og efter de Erfaringer, vi har indhøstet, at stille Ændringsforslag igen, men man vil forstaa, at med det Syn, vi har paa hele denne Lovgivning og Administrationen af den og de Vanskeligheder, for ikke at sige Ulykker, den har bragt ind over vort Land, er vi ikke i Stand til at medvirke til Forlængelsen af denne Lovgivning og Administrationen af den, men vi anser det baade for vor Ret og vor Pligt at indstille Lovforslaget til Forkastelse. Det er det, vi har gjort, og jeg anbefaler at stemme derfor.

Henning Hasle: Der har denne Gang været en forholdsvis kort Udvalgsbehandling, og det har der været saa meget mere Grund til, som Regeringen jo har stillet sig paa det Standpunkt, at saadan som Loven nu engang forelaa, saadan skulde den ogsaa forlænges.

Under første Behandling fremhævede jeg, at der var visse Varer, som det kun havde valutamæssig Betydning at holde paa den bundne Liste, men som man frit kunde placere mellem forskellige Lande, og jeg spurgte, om der ikke var Grund til